

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 67. Quid circa benedictionem Matrimonii sit addendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

tur, gravius puniendus, si culpæ gravitas postulaverit: & hanc pœnam extendunt aliqui etiam ad Matrimonium validum neglectis proclamationibus contractum, quamvis contradicatur *Krim.* n. 725. Est autem hæc pœna ferendæ sententiæ, nec potest à Judice imminui, sed tantum augeri, talisque suspensio, vel elapso triennio definit ex se, vel ante triennii finem tolli potest à sola Sede Apostolica, quia Concilium, quod Episcopo superius est, expressè determinat triennium, quo duret, *Avers.* q. 7. f. 3. *Krim.* à n. 725.

502. §. 5. Si Matrimonium sine proclamationibus contrahatur, non in gradu prohibito consanguinitatis vel affinitatis, sed in alio impedimento, quod per proclamationes manifestari potuerit, v. g. in impedimento criminis, *Sanch.* l. 3. d. 24. n. 4. *Barb.* & alii putant adhuc incurri pœnas, quia hic manet ratio legis: sed probabilius contradicunt *Castrop.* & *Krim.* à n. 710. & 2187. quia Jus utroque loco expressè dicit, *intra gradus prohibitos*, ergo cum sit odiosum, extendi non debet, sed manere restrictum ad omissionem proclamationum, per quas resciri potuisset gradus prohibitus: Et pro hoc refert Declarationem *Galle.* ad *Trid.* supra n. 2.

503. §. 6. Si tale Matrimonium saltem temporatæ proles sit validatum, proles est legitima, *Cap. Quod nobis 2.* De clandest. despons. & *Cap. Quod nobis 5.* Qui filii sint legitimi, *Castrop.* d. 2. p. 13. §. ult. n. 4. putat tamen *Krim.* num. 718. hoc tenere tantum in casu, quo ignoraverant impedimentum.

504. Q. 67. Quid circa benedictionem Matrimonii sit addendum. *R.* §. 1. Circa illam sic statuit *Trid.* sess.

De ref. Matrimonii, c. 1. Eadem S. Synodus hor-
 tatur, ut conjuges ante benedictionem sacerdotalem in
 templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent,
 sed benedictionem à proprio Parocho fieri, ne-
 que à quoquam, nisi ab ipso Parocho, vel ab Ordinario
 licentiam ad predictam benedictionem faciendam alii
 Sacerdoti concedi posse, quâcunque consuetudine etiam
 immemoriali, quæ potius corruptela dicenda, vel privi-
 legio non obstante. Quod si quis Parochus vel alius Sa-
 cerdos sive Regularis, sive secularis sit, etiam id sibi ex
 privilegio vel immemoriali consuetudine licere conten-
 dit, alterius Parochie sponfos sine illorum Parochi li-
 centia Matrimonio conjungere, aut benedicere ausus fue-
 rit, ipso Jure tamdiu suspensus maneat, quamdiu ab
 Ordinario ejus Parochi, qui Matrimonio interesse debe-
 bit, seu à quo benedictio suscipienda erat, absolvatur.
 Notatque Aversa q. 6. f. 8. §. ult. hanc suspensio-
 nem esse ab officio & Beneficio, quia dum non
 restringitur ad alterutram partem, intelligitur
 de utraque, cum ratio non sit, cur potius intel-
 ligatur de una, quàm altera: Estque hæc pœna
 imposita soli assistenti vel benedicenti, non au-
 tem deputanti alium, qui faciat pro se, Avers.
 q. 10. f. 3.

§. 7. Docent Nav. & Gob. tr. 10. n. 561. per se
 sequendo nequidem veniale esse omittere bene-
 dictionem: sed esse saltem veniale tenendum est
 cum communi apud Busenb. Imò Avers. qui q. 6.
 §. dixerat fore veniale, si omitteretur sine causa,
 q. 10. f. 4. docet peccari mortaliter, si absolute
 omitteretur. Si autem benedictio fiat prius post
 consummationem Matrimonii, Palud. Tabien. &
 alii adhuc dicunt peccari mortaliter, & quidem
 quoties secundum S. Anton. quoties illud consum-
 mabitur, sed probabilius dicunt Nav. Sanch. Pont.

Laym. Krim. n. 1867. in hoc nullum esse peccatum, dummodo postea fiat, quia nullibi invenitur præceptum, & *Trid.* supra tantum hortatur, ut conjuges ante benedictionem in eadem domo non cohabitent: communiter tamen, inquit *Avers.*, erit veniale, differre post consummationem, nisi adsit justa causa, qualis est, si quis, v. g. initio Quadragesimæ contraheret, quia durum esset, differre consummationem usque ad benedictionem post octavam Paschæ faciendam.

506. §. 3. Quamvis plures cum *Barb. De off. Episc.* alleg. 32. n. 18. dicant hanc esse declarationem S. Congregationis: *Ordinarius non potest prohibere, quin Matrimonia domi celebrentur servata Concilii forma: sed cum maxime deceat, ut in ecclesia celebrentur, id hortari debet, non præcipere;* idemque referat *Pign.* tom. 9. conf. 133. n. 14., tamen *Avers.* q. 6. l. 5. §. *Ad ritum*, notat, vel non constare de illa declaratione, vel esse usu abrogatam, nam Romæ, Panormi, & alibi præcipitur, ut fiat in ecclesiis. Et ideo *Pign.* tom. 1. consult. 351. refert aliam declarationem S. Congreg. datam 7. April. 1649. quæ dicat faciendam esse in ecclesia. Hinc *Syn. Colon.* anni 1662. De Matrimonio c. 4. §. 1. præcipit sub gravi pœna, ut solemnizatio Matrimonii fiat in ecclesia sub Missa.

507. §. 4. Parochus utriuslibet sponsi potest benedicere, uterque enim est proprius, communis cum *Sanch.* l. 7. d. 82. *Gob.* n. 566. contra paucos qui dicunt, id fieri debere à Parocho sponsæ, sed non apparet ratio, unde quamvis coram Parocho sponsi esset contractum Matrimonium, posset postea benedici à Parocho sponsæ, nisi alicubi esset consuetudo contraria. Quod si subito à Parochia, in qua conjuncti sunt, abirent

ad aliam, deberent ab hoc ultimo Parocho benedici, quia hic solus jam est proprius, *Avers. q. 20. f. 3.*

§. 5. Ecclesia non benedicit secundas nuptias, Cap. vir, De 2. nuptiis, *vir autem aut mulier ad bigamiam transiens non debet à Presbytero benedici, nisi cum aliâ vice benedicti sint, eorum benedictio iterari non debet.* Si tamen unus eorum nunquam sit benedictus, *Laym. Lohn. Busenb.* docent posse benedici, quod *S. Th. S. Bonav. Silv. Covarr. Nav.* aliique dicunt tum saltem faciendum, si mulier nunquam fuerit benedicta, quia ad illam præcipuè pro fecunditate dirigitur benedictio, quamvis contradicant multi cum *Avers. q. 20. f. 1. Krim. n. 1870* putantes omitti debere benedictionem, si vel vir vel mulier aliquando est benedicta, quod *Bonac. & alii cum Krim. n. 1872.* extendunt, etiam si prius Matrimonium fuisset irritum, quia benedictio cadebat in personam. *Sanch. l. 7. d. 1.* & alii probabiliter concedunt de consuetudine saltem posse benedici secundas nuptias, si alteruter antea non sit benedictus.

§. 6. Putat *Avers. q. 1. f. 6. §. Etenim*, si duo nobiles convertantur, posse illorum, quasi novas nuptias benedici, quamvis ad hoc non sit obligatio; & addit contractum priorem, supposito Baptismo, transire in Sacramentum, sed hoc valde incertum est, secundum dicta n. 407. Hoc tamen non obstante videntur posse benedici, cum benedictionem nunquam acceperint. Et non debere benedici, si uterque contrahens sit acatholicus posse autem benedici, si alteruter tantum sit acatholicus, dixi l. 2. n. 99. An Puerpeta acatholica possit purificari, dicam hic n. 99 §.

Obijtes. Sanch. l. 7. d. 9. n. 13. & Tamm. d. 8. q. 4.

X 3

dub.

dub. 5. n. 94. dicunt illicitum esse benedicere nuptias, si alteruter sit hæreticus. R. n. aff. nam *Sanch.* loquitur de excommunicato excommunicatione majore, hanc autem, saltem multi rudes in Germania non incurrunt, aut quia sunt hæretici tantum materiales, aut quia nesciunt esse annexam suæ hæresi: & in dubio nemo præsumitur esse excommunicatus, secundum dicenda l. 7. n. 121. Deinde dato contrahentem hæreticum esse excommunicatum, attamen est toleratus, ergo si catholicus contrahens, eum & Parochum requirat, potest ille toleratus cum eo communicare, etiam in sacris, uti rectè *Sanch. n. 11.* & constat nunc post *Conc. Constant.* *Tavernus* loquitur de Matrimoniis inter personas hæreticas: & rationem dat, tum quia benedicens approbat actionem contrahendi ac Deo gratam esse jubet: tum quia cum hæretici damnent ceremonias ecclesiasticas, digni non sunt, quibus illæ adhibeantur. Hæ autem rationes tantum probant, si uterque sit hæreticus, nam si alteruter sit catholicus, actio, quæ hic contrahit, approbari potest tanquam Deo grata; & ipse non damnat ceremonias ecclesiasticas, sed est eis dignus.

§10. §. 7. *Syn. Colon.* suprà c. 4. §. 6. prohibet curatis & vice-curatis, ne in nuptialibus conviviis circumveant mensas, adhortando invitatos, ut liberaliter contribuant ad instruendam familiam novorum conjugum, vel gratias agendo pro donativo oblato, multò minus in iis choreas agant.

§11. Q. 68. An licitum sit interroganti dicere, quod Matrimonium cum impedimento tantum impediens, vel sine proclamationibus contractum sit validum. R. *Hofstief.* *Lop. Vega* & alii dicunt, hoc dicere esse peccatum mortale, quamvis de hoc interrogetur, quia per